

והענין הסתיים בכפי טוב. רזילי נישא לימים לבת המושבה והיה מקימי "אגד". מכין הקצינים תלמידי הגמנסיה שהשתתפו בקרב עזה, היה אחד שלא ברוח; היה זה בנו של מיכאל הלפרין, שנרגע אחורי כן בקרב. ומיכאל הלפרין היה אומר תמיד: "הבן שלי לא ברוח, והוא נפל בקרב".

מוצאו של חסן בק היה משפחה ידועה בחאלב. היה רופא וקיבל תפקיד במשל התורכי. לחופשים ומאסרים היה יוצא בעצמו בראש קבוצה. את הנאסרים מהצפון היו מביאים לנצרת, והיו מכנים אותם לחקירה למגזר רוסי שהוא שם. החקירות היו אכזריות. כל ערבי היו מביאים לפניו אנשים למלךות ולעינויים להנתנו האישית.

רבים נשלחו אז לנאסר לדמשק. הרצלד ובן-יעקב ישבו בدمשך וטיפלו באסירים.³⁸

באוטם ימי אימים של חיפושים אחר אנשי ניל"י, הנאסרים בדרום הארץ היו מובלים ברגלי מירושלים עד עפולה. הם נחשו כבוגדים ולא נתנו להם אפשרות אפילו לשתוות בדרך.

אנשי מרחביה היו יוצאים ונוטנים להם מים בעלותם לרכבת בעפולה, משם הוסעו לדמשק.

חלק מהאנשים, בעיקר מנהיגים שלא נמצאה עילה למשפט נגדם, נשלחו לכלות למקומות רחוקים.

הלחץ על היישוב הוקל אחר זמן. דרך הטיסים הגרמניים שি�שבו במרחביה ובדגניה הועברו ידיעות על הנעשה ליהדות גרמניה, ואלה טיפלו בעניין דרך ממשלה גרמניה והלחץ הוקל.

יענקל גורקי, איש מהמושבה מסחה שהוגלה לחאלב, הכיר פתואם ברחוב את חסן בק. היה זה זמן מה אחראי סיום המלחמה. חסן בק נאסר ואם איני טועה נשפט למוות על ידי האנגלים.

על בית חולים לגמלים

יום אחד הצטויתי לשמש עגלון בניסעה מאוד מיוחדת. יום אחד בא ה"שאווייש", זה הסמל העוזר והמתורגמן של הקzin התורכי